

Dosarul nr. 2rac-136/2022
2-16168025-01-2rac-20062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N. Mazur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Primarius Prim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cebacot” cu privire la încasarea sumei datorate,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 30 mai 2016, SRL „Primarius Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cebacot” solicitând încasarea datoriei în sumă de 113 607,40 de lei, taxei de stat în sumă de 3408,25 de lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că potrivit contractului de execuție de lucrări nr. 001/din 15 martie 2013, executantul SRL „Primarius Prim” s-a obligat să execute lucrări de reparație, iar beneficiarul SRL „Cebacot” s-a obligat să recepționeze lucrarea și să achite prețul pentru execuția lucrărilor.

Prin devizul local nr. 01-01-2013, întocmit de SRL „Primarius Prim” și verificat de SRL „Cebacot”, au fost evaluate lucrările la obiectul „fundația gardului capital” în sumă de 103 648,78 de lei.

Conform procesului-verbal de recepție a lucrărilor executate în septembrie 2013, semnat de SRL „Primarius Prim” și de SRL „Cebacot”, au fost recepționate lucrările efectuate la obiectul „fundația gardului capital”, valoarea cărora constituie suma de 103 648,78 de lei.

Inițial, SRL „Cebacot” a achitat suma de 100 000 de lei, înregistrând restanță pentru lucrările executate în septembrie în sumă de 3648,78 de lei.

Prin devizul local nr. 01-01-2013, întocmit de SRL „Primarius Prim” și verificat de SRL „Cebacot”, au fost evaluate lucrările la obiectul „demolarea garajului și fundația gardului între vecini” în sumă de 113 607,40 de lei.

Conform procesului-verbal de recepție a lucrărilor executate în octombrie 2013, semnat de SRL „Primarius Prim” și SRL „Cebacot”, au fost recepționate lucrările efectuate la obiectul „demolarea garajului și fundația gardului între vecini”, valoarea cărora constituie suma de 113 607,40 de lei.

Pentru lucrările recepționate în octombrie 2013 SRL „Cebacot” nu și-a onorat obligațiile și nu a achitat prețul pentru execuția lucrărilor, necontestând nici calitatea lucrărilor efectuate.

Prin hotărârea din 19 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea.

A fost încasat de la SRL „Cebacot” în beneficiul SRL „Primarius Prim” suma datoriei de 113 607,40 de lei, taxa de stat de 3 408,25 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 3 000 de lei, în total suma de 120 015, 65 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiat.

Prin decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”, cu menținerea hotărârii din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată poziția instanței de fond, prin care a fost admisă în parte acțiunea și s-a dispus încasarea de la SRL „Cebacot” în beneficiul SRL „Primarius Prim” suma datoriei de 113 607,40 lei. Or, apelantul utilizând calea de atac, nu a prezentat careva probe prin care să confirme contrariul.

Instanța ierarhic inferioară a apreciat critic argumentele apelantei referitor la faptul că lucrările din contract au avut loc pe str. xxxx, mun. xxxx și că a doua parte a lucrărilor reclamantul nu ar fi executat-o din cauza adresării în instanța de judecată a vecinei, fapt care nu s-au confirmat în ședința de judecată. Reclamantul afirmă că aceste lucrări au fost executate în r-nul Sîngerei. În pct. 2.1 al contractului de asemenea se indică obiectul - lucrări de reparație a blocului administrativ din satul xxxx, r-nul xxxx. În procesele-verbale de recepție a lucrărilor executate nu este indicat locul aflării obiectului doar „Fundația gardului capital (fațada)” și „Demolarea garajului și fundația gardului între vecini”. Pe primul din aceste obiecte pîrîtul a recunoscut și achitat lucrările, dar din factura fiscală seria JA2596452 din 27.09.2013 rezultă că au fost lucrări de reparație a blocului administrativ conform actului de primire-predare din data de 27.09.2013 în sumă de 103 648,78 lei.

La 24 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Cebacot” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi privind respingerea acțiunii ca neîntemeiată (f.d. 24-27, vol. II).

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând argumentele indicate în cererea de apel.

Suplimentar a indicat că, lucrările din octombrie 2013 nu au fost executate și acest fapt fiind probat prin lipsa facturii fiscale pentru efectuarea lucrărilor în sumă de 113607,40 de lei.

În corespundere cu art. 93 pct. 16 din Codul fiscal, factură fiscală - formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hîrtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

A subliniat faptul că nesemnarea unei facturi fiscale între SRL „Cebacot” și SRL „Primarius Prim” confirmă cele constatate de către executorul judecătoresc Evetina Marianciuc la data de 13.11.2017 prin întocmirea actului de constatare care

indică asupra lipsei cărorva lucrări de amenajare a teritoriului, astfel după cum indică reclamantul - demolarea garajului și fundația gardului între vecini.

A accentuat că concluziile formulate în Raportul de expertiză din 09.09.2019 la întrebarea nr. 1 expertii în mod expres au indicat că Formularul nr.7 sau acte care ar confirma demararea lucrărilor lipsesc, Devizul local nr. 01-01-2013 pe obiectivul „Demolarea garajului și fundația gardului între vecini” reprezintă Forma nr. 3 care se întocmește în baza resurselor evidențiate în total conform listelor respective cu cantitățile de lucrări din forma nr.7. La acest capitol, recurentul a reținut că actele prezentate de intimat nu sunt suficiente pentru a proba faptul executării lucrărilor propuse spre executare în baza Devizului local nr. 01-01-2013.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 14 decembrie 2022.

La 14 martie 2022, prin intermediul poștei electronice a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 20, vol. II).

Colegiul reține că, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova privind declararea stării de urgență nr. 41 din 24 februarie 2022 a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 60 de zile.

Totodată, prin Dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale în Republica Moldova, punctul 5.1.2., termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile care se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență. În cauzele care se suspendă de drept, în care au fost exercitate căi de atac până la data emiterii prezentei dispoziții, dosarele se înaintează instanței competente după încetarea stării de urgență.

Conform pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 13 din 31 martie 2022, s-au exclus măsurile specifice în domeniul justiției și s-a abrogat punctul 5 din dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022, cu modificările ulterioare a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, începând cu data de 04 aprilie 2022.

Potrivit pct. 2.1, termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile, penale și de contencios administrativ care au fost întrerupte potrivit prevederilor punctului 5 din Dispoziția nr. 5 din 02.03.2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, se substituie cu termene noi, de aceeași durată, care încep a curge de la data prevăzută la pct. 2. În cauzele civile, penale și de contencios administrativ care au fost suspendate de drept potrivit prevederilor punctului 5 din Dispoziția nr. 5 din 02.03.2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, în care au fost exercitate căi de atac până la data emiterii dispoziției respective, dosarele se înaintează instanței competente începând cu data prevăzută la pct. 2.

Potrivit pct. 2.3, termenele de comunicare a actelor de procedură, de depunere și soluționare a plângerilor care au fost întrerupte potrivit prevederilor punctului 5.3.4 din Dispoziția nr. 5 din 02.03.2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, se substituie cu termene noi, de aceeași durată, care încep a curge de la data prevăzută la pct. 2.

Astfel, Colegiul constată că, recursul depus de SRL „Cebacot” la 24 mai 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 20 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depus de SRL „Cebacot”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 33, vol. II).

La 07 septembrie 2022, SRL „Primarius Prim” a depus referință pe marginea recursului declarat de SRL „Cebacot”, solicitând declararea inadmisibilă a recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Cebacot”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh